

Δουλεία στην αμαρτία και δουλεία στην αρετή

/ [Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

Περί των δούλων της αμαρτίας και περί των δούλων της αρετής.

«Δεν ξέρετε πως σ' όποιον δείχνετε δουλική υπακοή, σ' αυτόν και ανήκετε ολοκληρωτικά; Έτσι, ή ανήκετε στην αμαρτία, και τότε σας περιμένει ο αιώνιος θάνατος ή υπακούτε στο Θεό, και σας προσμένει η σωτηρία μαζί του. Ας ευχαριστήσουμε το Θεό! Παλιότερα υπήρξατε βέβαια δούλοι της αμαρτίας, τώρα όμως δεχτήκατε με την καρδιά σας και υποτάξατε όλο το είναι σας στην αλήθεια που διδαχτήκατε. Είστε, λοιπόν, ελεύθεροι πια από το ζυγό της αμαρτίας κι υπηρετείτε το καλό και το δίκαιο. Χρησιμοποιώ την ανθρώπινη εικόνα της δουλείας, γιατί δεν μπορείτε αλλιώς να με καταλάβετε. Παλιότερα είχατε υποδουλώσει όλο το είναι σας σε πάθη και πράξεις αντίθετες στο θεϊκό θέλημα, με αποτέλεσμα να ζείτε αντίθετα προς τις εντολές του Θεού. Έτσι πρέπει και τώρα να υποδουλώσετε όλο το είναι σας στο θεϊκό θέλημα, νια να βρεθείτε κοντά στο Θεό. Μην ξεχνάτε πως, όσον καιρό ήσασταν υπόδουλοι στην αμαρτία, ήσασταν μακριά από το θέλημα του Θεού. Ποιό ήταν το κέρδος σας από τη διαγωγή σας εκείνη; Ντρέπεστε τώρα γι' αυτήν, γιατί οδηγούσε τελικά στο θάνατο. Τώρα όμως είστε ελεύθεροι πια από την αμαρτία κι ανήκετε στο Θεό. Καρπός της καινούριας ζωής σας είναι η αγιοσύνη, και το τέλος της πορείας σας είναι η αιώνια ζωή. Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, αυτήν που έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριος μας.» (Ρωμ. 6, 16-23).

Θα προσπαθήσω κατά τη δύναμή μου να σας εξηγήσω αυτά τα λόγια του μεγάλου αποστόλου. Η ουσία του πράγματος, εδώ, βρίσκεται στην άποψη του για τη δουλεία στην αμαρτία και τη δουλεία στη δικαιοσύνη. Ας διαβάσουμε προσεκτικά αυτά τα λόγια: *«Παλιότερα είχατε υποδουλώσει όλο το είναι σας σε πάθη και πράξεις αντίθετες στο θεϊκό θέλημα, με αποτέλεσμα να ζείτε αντίθετα προς τις εντολές του Θεού. Έτσι πρέπει και τώρα να υποδουλώσετε όλο το είναι σας στο θεϊκό θέλημα, για να βρεθείτε κοντά στο Θεό.»* (Ρωμ. 6, 19).

Τον κυβερνήτη νου, που μας ξεχωρίζει από τα άλογα ζώα, μπορούμε να τον κάνουμε και δούλο της αμαρτίας, αν θα τον χρησιμοποιήσουμε όχι για να γνωρίσουμε το θέλημα του Θεού και το νόμο του αλλά για να επινοούμε οδούς αδικίας, δολιότητας και εχθρότητας εναντίον του πλησίον μας. Αν το βλέμμα μας το στρέψουμε σε ηδονικά θεάματα, αν συμπεριφερόμαστε με μίσος και περιφρόνηση προς τον πλησίον μας, τότε τα μάτια μας θα γίνουν, ασφαλώς, όργανο της αμαρτίας. Αν κατευθύνουμε την ακοή μας στο να ακούμε κουτσομπολιά, κατακρίσεις, φλυαρίες, ματαιολογίες και κολακείες, τότε και τα αυτιά μας θα τα κάνουμε όργανα της αμαρτίας. Αν τη γλώσσα μας την κάνουμε όργανο κατακρίσεως, κατάρας, ψεύδους, συκοφαντίας και κατακρίσεως, τότε και αυτή θα γίνει όργανο της αμαρτίας.

Και τί να πούμε για τα χέρια μας... Πόσες φορές αυτά δεν απλώνονται με σκοπό να απατήσουμε κάποιον, να κλέψουμε κάτι ή, φοβάμαι και να το πω, να σκοτώσουμε κάποιον. Και για τα πόδια...Τα πόδια πολλών δυστυχισμένων ανθρώπων, τόσο

συχνά οδηγούνται στη ληστεία ή τρέχουν «σε συγκεντρώσεις ασεβών». Τα γυμνά πόδια προκαλούν την σαρκική επιθυμία. Για το κυρίως όργανο της αμαρτίας και της ακαθαρσίας ντρέπομαι και να μιλήσω.

Ακόμα και τα μαλλιά, τα δόντια και τα νύχια μας, τα κάνουμε όργανα της αμαρτίας. Τα πολύπλοκα χτενίσματα και η διακόσμηση των μαλλιών οι γυναίκες τα χρησιμοποιούν για να προκαλούν και να θέλγουν τους άνδρες. Με τα νύχια τους οι άνθρωποι μπορεί, όταν μαλώνουν, να γρατζουνίζουν και με τα δόντια τους ίσως δαγκώνουν ο ένας τον άλλον. Έτσι τα μέλη του σώματός μας γίνονται όλα όργανα της αμαρτίας και καταστρέφουμε τις ψυχές μας με την κακή τους χρήση. Μπορούμε όμως, όλα τα μέλη μας να τα χρησιμοποιήσουμε όχι για κακό αλλά για καλό.

Ας στρέψουμε το νου μας στο να γνωρίσουμε το θέλημα του Θεού και το νόμο του Χριστού, να διδαχθούμε την ευσέβεια και τη δικαιοσύνη, μελετώντας τα έργα των οσίων πατέρων και των μεγάλων ιεραρχών και να μάθουμε απ' αυτούς τους δρόμους των δικαίων. Τα μάτια μας ας είναι πάντα στραμμένα νοερώς στον πανσεβάσμιο σταυρό του Χριστού, στην θεωρία του θείου κάλλους στην κτίση, και ας συγκινούνται οι καρδιές μας βλέποντας τους αγαθούς και αγωνιζόμενους αδελφούς μας που ακολουθούν τήν οδό του αγαθού και του ελέους.

Τα χέρια μας, αν αυτά μοιράζουν άφθονα τήν ελεημοσύνη στους φτωχούς και αδύνατους αδελφούς μας, δεν θα γίνουν τότε αυτά ένα φυσικό όργανο της δικαιοσύνης; Και τα πόδια μας μπορούν να γίνουν όμορφα, σύμφωνα με το λόγο του αποστόλου Παύλου: «πόσο ωραία είναι τα πόδια, δηλ. ο ερχομός, αυτών που φέρνουν την χαρμόσυνη είδηση της ειρήνης και των αγαθών» (Ρωμ. 10, 15).

Όλα τα έργα μας, τα λόγια και οι σκέψεις, καλές και κακές, αναπόφευκτα αφήνουν πάντα βαθιά ίχνη στις ψυχές μας. Και μάλιστα όταν επαναλαμβάνονται τακτικά, σιγά-σιγά αλλοιώνουν την πνευματική αλλά και τη σωματική φύση μας. Οι δυστυχείς εκείνοι άνθρωποι, οι οποίοι όλα τα μέλη του σώματος τους τα κάνουν όργανα της αμαρτίας, πραγματικά γίνονται δούλοι της αμαρτίας. Επειδή δεν εναντιώνονται στις ακάθαρτες επιθυμίες τους, υπακούουν σ' αυτές και τις ικανοποιούν, μ' αυτό τον τρόπο καταστρέφουν την θέλησή τους και γίνονται δούλοι της αμαρτίας. Ο δούλος δεν έχει δική του θέληση αλλά ακολουθεί την θέληση του κυρίου του.

Αντίθετα οι μακάριοι εκείνοι άνθρωποι, οι οποίοι όλα τα μέλη τους χρησιμοποιούν για να κάνουν έργα δίκαια, αγαθά και καθαρα, λαμβάνουν την βοήθεια και την χάρη του Θεού και σιγά-σιγά αλλά σταθερά γίνονται δούλοι της δικαιοσύνης, δούλοι του Θεού.

Τα πολύ σπουδαία αυτά λόγια του ο μεγάλος απόστολος τα απευθύνει στους χριστιανούς της Ρώμης, οι οποίοι πίστεψαν στον Θεό και άλλαξαν τον τρόπο της ζωής τους, εγκαταλείποντας τον προηγούμενο τρόπο ζωής, τον αμαρτωλό και άσωτο. Στο πρώτο κεφάλαιο της επιστολής του, τους λέει ότι μέχρι την στιγμή που γνώρισαν τον Χριστό αυτοί ήταν γεμάτοι: *«από κάθε είδους αδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία. Είναι γεμάτοι φθόνο, φόνο, φιλονικία, απάτη και κακοήθεια. Κακολογούν και κατηγορούν ο ένας τον άλλο, μισούν το Θεό, είναι κακοποιοί, υπερήφανοι, αλαζόνες, σκέφτονται μόνο πως να βλάψουν τους άλλους, είναι ανυπάκουοι στους γονείς τους. Άνθρωποι χωρίς σύνεση, δεν κρατούν το λόγο τους, δεν έχουν στοργή, διαλλακτικότητα και έλεος»* (Ρωμ. 1, 29-31).

Αυτά τα λόγια του αποστόλου δεν αφορούν μόνο τους ειδωλολάτρες της Ρώμης αλλά όλους τους ασεβείς ανθρώπους όλων των αιώνων και των λαών, οι οποίοι δεν σκέφτονται το καλό και την αλήθεια. Όμως αν αυτοί στραφούν στον Θεό και τα μέλη τους από όργανα της αμαρτίας τα κάνουν όργανα της δικαιοσύνης, τότε ο καρπός αυτής της αλλαγής θα είναι η αγιότητα και τέλος η ζωή η αιώνια, της οποίας να μας αξιώσει ο πολυέλεος και πολυεύσπλαχνος Χριστός ο Θεός μας, εμάς όλους τους μετανοούντας. Αμήν.

(Αγ. Λουκά, Αρχιεπ. Κριμαίας, «Λόγοι και ομιλίες», τ. Α΄, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ. 155-158)